விடுதலைப்புலிகள்

குரல்: 25 | ஆவணி - புரட்டாதி 1991 | அன்பளிப்பு: 25/-

ஆ. க. வெ.

இராணுவ நடவடிக்கை

10-07-1991 அதிகாலையிலிருந்து 29-08-1991 முன்இரவு வரை உள்ள 31 நாட்களும் ஆனையிறவுப் பகுதியில் பாரிய சமர் ஒன்று நடந்து முடிந்துள்ளது. உலகின் கவனத்தை எமது இயக்கத்தின் பக்கம் திசைதிருப்பிய இச் சமர் இராணுவ அரசியல் பரிமாணங்களில் குறிப்பிடக்கூடிய வளர்ச்சிகளை எமது போராட்டத்தில் ஏற்படுத்தியுள்ளது.

ஆ. க. வெ. என பெயரிட்டழைக்கப்பட்ட இந்த இராணுவ நடவடிக்கையில் 400ற்கும் மேற்பட்ட சிங்களப் படையினர் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். சுமார் 1000 பேர் காயமடைந்துள்ளனர்.

அதேசமயம் எமது தரப்பில் 573 போராளிகள் வீரமரணமடைந்துள்ளனர். 1500 புலிவீரர்கள் காயமடைந்துள்ளனர்.

இந்த ஆ. க. வெ. இராணுவ நடவடிக்கை நடைபெற்றவிதத்தை, இது தொடர்பான ஆய்வுப்பார்வையை உள்ளடக்கியதாக இந்த இதழ் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்தச் சமரின் விபரங்களையும், விளக்கங்களையும் எமது மக்களுக்கு தெரியப்படுத்துகின்றோம்.

தமிழீழ விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் முதற்தடவையாக நாம் நடாத்தியதொரு இராணுவ நடவடிக்கைக்கு பெயர் சூட்டியுள்ளோம்.

ஆ. க. வெ. என அழைக்கப்படும் இந்த இராணுவ நடவடிக்கை ஆனையிறவு தளம் மீதான முற்றுகைச் சண்டையுடன் தொடர்புபட்ட முழு இராணுவ நடவடிக்கைக்கும் பொருந்தக்கூடிய வகையிலேயே பெயரிடப்பட்டிருந்தது.

இந்தச்சண்டை நடைபெற இருந்த பகுதிகளின் பூகோள அமைப்பு இந்தச் சண்டையில் நாம் அறிமுகப்படுத்தப் போகும் ஆயுதங்கள், மற்றும் இந்த இராணுவ நடவடிக்கைக்கான போர்முறைத் திட்டங்கள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலேயே இப்பெயரைத்தெரிவுசெய்திருந்தோம்.

அகண்ட ஆகாயம், பரந்த கடல், நீண்டவெளிகளில் இச் சண்டையை எதிர்பார்த்தோம் எதிரியுடன் சமரிடக்கூடிய நவீன ஆயுதங்களுள் சிலவற்றை முதன்முதலில் இச் சண்டையில் பயன்படுத்தியிருந்தோம்.

இந்தச் சண்டைகளில் 8000ற்கும் அதிகமான சிங்களப் படைவீரர்கள் கலந்துகொண்டிருக்கின்றனர். இதில் 400ற்கும் மேற்பட்ட படையினர் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். சுமார் 1000 படைவீரர்கள் காயமடைந்துள்ளனர். இத்துடன் ''பவள்'' ''சலாடின்'' ரகங்களைச் சேர்ந்த 11கவச வாகனங்கள் சேதமாக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டுபோர்விமானங்கள், ஒரு அவ்ரோரக விமானம், ஒரு உலங்குவானூர்தி என்பன சுண்டடிபட்ட நிலையில் சண்டைக் களத்தில் இருந்து அகன்று சென்றன.

உலகமே வியந்து பார்த்து நிற்க 31 நாட்கள் நடந்த

(11ம் பக்கம் பார்க்க)

தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் அதிகாரபூர்வ ஏடு

கைது செய்யப்பட்டிருந்தான். வெற்றிலைக்கேணி-புல்லாவெளி போர்முனையில் ஒரே சமயத்தில் எதிரி சந்தித்த மிகப்பெரிய இழப்பு இது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்த அதிரடியைத் தொடர்ந்து இராணுவத்தினது நகர்வு மந்தகதிக்கு சென்றுவிட்டது. இராணுவம் தனது போர்வீரர்களின் எண்ணிக்கையை பல்மடங்காக அதிகரித்தது. சேதமடைந்த அணிகளைப் போர்முனையிலிருந்து அப்புறப்படுத்தி அதற்குப் பதிலாக புதிய அணிகளை சண்டைக்களத்துக்குக் கொண்டுவந்தது. புலிகளிடமிருந்து வரும் எதிர்ப்புகளை தணிக்க அளவுக்கதிகமான வெடிமருந்துகளைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கியது.

22ம் திகதியிலிருந்து 27ம் திகதிவரை இராணுவத்தால் ஒரு பெரிய நகர்வை நடாத்த முடியாமலிருந்தது. 27ம்திகதி மீண்டுமொரு கவசவாகனத்தை அது இழந்திருந்தது. பின்னர் தனது படைபலத்தை சீராக்கிவிட்டு மீண்டும் 28ம் திகதி ஒரு படைநகர்வைச் செய்தது. அன்று காலை 9-00 மணிக்கு கவசவாகனங்கள் சகிதம் ஆனையிறவை நோக்கி நகரத்தொடங்கியது இந்தச் சண்டை பி.ப 5-30 வரை நீடித்தது. ஆனால் இராணுவத்தால் 500 யார் தூரம் வரைதான் முன்னேற முடிந்தது இப்போது புல்லாவெளிச் சந்திக்கு அருகில் அதாவது வாடியடியிலிருந்து சுமார் 600 யார் தூரத்தில் இராணுவம் நிலைகொண்டிருந்தது.

கடல் வழியாக துருப்புக்கள் இறக்கப்படுவதும், காயமடைந்த சிப்பாய்கள் மற்றும், சிதைந்த இராணுவ அணிகள் ஏற்றப்படுவதுமாக வெற்றிலைக்கேணி கடல் 24 மணிநேரமும் இராணுவப் படகுகளினால் நிறைந்து காணப்பட்டது.

29ம் திகதி பி.ப 1-00 மணிக்கு மீண்டும் சண்டை ஆரம்பமானது. அன்றைய தினம் எமது நிலைகளுக்குள்ளே கவசவாகனங்கள் புகுந்து தாக்கின. இந்தநிலை மிக்கைகலப்பைப் போன்று சண்டை நடந்தது இந்தச் சண்டையில் இரண்டு "பவள்" கவசவாகனங்களை நாசமாக்கினோம். அதே சமயம் எமது அணிகளும் சில நூறு மீற்றர்கள் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டன.

முறியடிக்கப்பட்ட வாடியடிச் சந்தி நோக்கிய நகர்வு

30ம்திகதி இராணுவம் இருமுனைகளுக் கூடான நகர்வொன்றை செய்யமுயன்றது. வாடியடி சந்திப்பக்கமாக ஒரு முயற்சியும் ஆனையிறவு கடனீரேரிப்பக்கமாக மற்ற முயற்சியையும் செய்தது.

வாடியடி சந்தியை அடைந்துவிட்டால் அங்கிருந்து இயக்கச்சியூடாக இராணுவம் ஆனையிறவு செல்வது சுலபமாகிவிடும். எனவே வாடியடிச் சந்தியைப் பாதுகாப்பதற்கு எமது அணிகள் போராடின. சண்டை தீவிரமடைய எமது அணிகளுக்கு உதவியாக பல புலிவீரர்கள் வெட்ட வெளியையும் பொருட்படுத்தாது வாடியடிச் சந்திக்கு அனுப்பப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். சிலர் போகும் வழியிலேயே விமானக்குண்டு வீச்சுக்கோ, அல்லது எறிகணைத் தாக்குதலுக்கோ ஆளானார்கள்.

"காயமடைந்த, வீரமரணமடைந்த போராளிகளது இடத்தை நிரப்பி தொடர்ந்தும் போரிடுவதற்காக 30 அல்லது 50 போராளிகளைக் கொண்ட அணிகளை அவ்வப்போது சண்டை முனைக்கு அழைத்தோம். ஆனால் குறித்த இவ் அணிகள் சண்டை முனைக்கு வரும் வழியிலேயே எறிகணைத் தாக்குதலால் அல்லது விமானக்குண்டுகளினால் 5 அல்லது 6 பேரை இழக்கின்றது. காயமடைந்த இவர்களை பாதுகாப்பான இடத்திற்கு சேர்ப்பித்து மருத்துவ வசதி செய்வதற்காக மேலும் 5 அல்லது 10 போராளிகள் தேவைப்படுகின்றனர். இந்த நிலையில் 30 போராளிகள் அனுப்பப்பட்ட குறித்த சண்டை முனைக்கு 15அல்லது 20 போராளிகள்தான் சென்றடைகின்றார்கள்.

இது தொடர்ந்தும் அம்முனையில் ஆள்பற்றாக்குறையையே ஏற்படுத்துகின்றது.

ஆ. க. வெ. இராணுவ நடவடிக்கையின்போது, பயன்படுத்தப்பட்ட விமான எதிர்ப்புத் துப்பாக்கி உருமறைப்புச் செய்யப்பட்ட நிலையில்

இருந்தும் புலிகளுக்கே உரித்தான உறுதியுடன் எமது அணிகள் சண்டையைத் தொடர்ந்தன. இச் சந்தர்ப்பத்தில் இப் பகுதியில் போரிட்டுக்கொண்டிருந்த எமது படையணி ஒன்றிற்குத் தலைமை தாங்கிப் போரிட தளபதி ஜெயம் நியமிக்கப்பட்டார்.

இப்பகுதியில் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்த பெண் போராளிகளுக்கு தலைமை வகித்த மகளிர்படையணியின் துணைத்தளபதி ராதா கூறினார்...

சண்டை முடியும் நாள்வரை இந்தச் சிக்கலை நாம் எதிர்கொண்டபடியே இருந்தோம் .....என தளபதி ராதா கூறினார்.

30ம் திகதியன்று சண்டை மாலைவரை தீவிரமாக நடந்தது. வாடியடிச் சந்தியை நோக்கி முன்னேற முயன்ற இராணுவ அணிகள் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டன. ஆனால் கடனீரேரிப் பக்கமாக முன்னே செல்ல முயன்ற அணிகள் சிலநூறு யார் தூரம் முன்னேறிச் சென்றுவிட்டன.

31ம் திகதி பெரிய அளவில் சண்டை நடைபெறவில்லை. பின்னர் மீண்டும், 1ம், 2ம் திகதிகளில் சண்டை தீவிரமடைந்தது. இராணுவம் தனது கவசவாகன பலத்தை நீரிணைப்பகுதியெங்கும் பயன்படுத்தியது. நீரிணை அருகால் நகர்ந்த துருப்புக்கள் எமது போராளிகளின் எதிர்ப்புக்களைச் சந்தித்தபடி ஆனையிறவு தளத்தின் ஒரு பகுதியாகிய தடைமுகாமை காவல் காத்துநிற்கும் எமது காவல் அரண்களுக்கு அருகில் வந்துவிட்டன. இப்போது இருமுனைகளிலிருந்தும் எமது அரண்கள். எறிகணைகளால் தாக்கப்பட்டன. முன்னேறி வந்த இராணுவம் ஒருபுறமும், ஆனையிறவுத்தளத்திலிருந்த இராணுவம் மறுபுறமுமாக தாக்குதலைத் தொடுத்தது.

படையினரின் தள நுழைவு

3ம் திகதி எமது காவல் அரண்களிலே கடும் சண்டை தொடங்கியது. அன்று காலை தொடங்கிய சண்டை மாலை வரை நீடித்தது.

இராணுவம் சில மணி நேரத்துள் தளத்துக்குள் சென்றுவிடும் என்று தெரிந்திருந்தும் இறுதிவரை எமது போராளிகள் சளைக்காது போரிட்டனர். இது எதிரியைப்பிரமிப்படையச் செய்திருக்கும்.

3ம் திகதி மாலை தடைமுகாமின் பின்பகுதியூடாக ஒருபகுதி இராணுவம் ஆனையிறவுத் தளத்தினுள் புகுந்துகொண்டது. இராணுவம் உள்நுழைந்த நீரிணைவழியாக வாகனங்கள் உட்செல்ல முடியாது.

எனவே அடுத்தநாள் 4ம் திகதி பி.ப 1-00மணியளவில் மீண்டும் சண்டை தொடங்கியது. இந்தச் சண்டை தடைமுகாமிலிருந்து ஆனையிறவு- இயக்கச்சி பிரதான பாதையில் சுமார் 1. கி.மீ தூரத்தை கைப்பற்றுவதையே நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது. அப்போது தான் அவர்களது வாகனங்களை ஆனையிறவு தளத்துக்குள் கொண்டுசெல்ல முடியும். அதன்படி அன்று மாலையே அந்தப்பாதையை கைப்பற்றிய இராணுவம் அங்கிருந்து ஆனையிறவுத் தளத்துடன் ஒரு இணைப்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டுவிட்டது.

இதேவேளை அன்றுவிடியற் காலை (5ம் திகதி அதிகாலை) புல்லாவெளியில் வைத்து இராணுவ தொடர்சங்கிலி மீது மீண்டும் ஒரு அதிரடித் தாக்குதலை நடாத்தினோம் இதில் 43 புலி வீரர்கள் வீரமரணமடைந்தார்கள். இத்தாக்குதல் நாம் எதிர்பார்த்த வெற்றியைத் தேடித்தரவில்லை. இத்துடன் வெற்றிலைக்கேணி- புல்லாவெளி நேரடிச் சண்டை தணிந்து விடுகின்றது.

இதன்பின்னர் தளத்தின் தென் பகுதியில் சண்டை தொடங்குகின்றது. நாம் முன்னரே கைப்பற்றிவைத்திருந்த உல்லாசவிடுதி முகாமை மீண்டும் கைப்பற்றும் நோக்குடன் சண்டை தீவிரமடைந்தது. 7ம் 8ம் திகதிகளில் உல்லாச விடுதிமீது ஒரு தீவிர தாக்குதலை இராணுவம் தொடுத்தது. பல இராணுவத்தினரை இழந்து 8ம் திகதி மாலை உல்லாச விடுதிமுகாமை மீளவும் இராணுவம் மேலும் ஒரு கிலோமீற்றர் தூரம் முன்னேறி கைப்பற்றிக் கொண்டது.

9ம் திகதியுடன் ஆனையிறவுச்சமர்முடிவுக்குவருகின்றது. அங்கேயே தனது நிலைகளை அமைத்து இச்செய்தி எழுதப்படும்வரை நிலைகொண்டிருக்கின்றது.

அதேசமயம் வெற்றிலைக் கேணிக் கடற்கரையிலிருந்து ஆனையிறவுத் தளம்வரை தொடர் சங்கிலிபோன்று நிலைகொண்டிருந்த இராணுவம் அத்தொடர் சங்கிலியை முழுமையாகவே எடுத்துவிட்டு வெற்றிலைக் கேணியில் ஒருபெரிய முகாமை அமைத்து வைத்திருக்கின்றது.

ஆ. க. வெ. இராணுவ...

(1 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இச்சண்டையில் 567 புலிகள் வீரமரணமடைந்துள்ளனர்.

10-07-1991 அதிகாலை தொடக்கம் 09-08-91 மாலை வரை ஆனையிறவுப்பகுதிகளில் நடந்த கடும் சமர் வரலாற்று முக்கியத்துவம் பெற்றுவிட்டது.

பாரிய முன்னேற்பாடுகளுடனும், அதிநவீன இராணுவ சாதனங்கள் சகிதமும் இருபகுதிப் படைகளும் மோதிக் கொண்டன. 2000ற்கும் மேற்பட்ட புலிவீரர்கள் உட்பட ஏறக்குறைய 10,000 போர் வீரர்கள் இச்சமரில் பங்கேற்றுள்ளனர்.

31 நாட்கள் நடந்த இச் சமரில் இருபகுதிப் படையினுமாக ஏறக்குறைய 1000 பேர் உயிரிழந்துள்ளனர், 2500 ற்கும் மேற்பட்டோர் காயங்களுக்குள்ளாகியுள்ளனர்.

இந்த ஆ.க.வெ. இராணுவ நடவடிக்கை இரண்டு வெவ்வேறு இராணுவ பரிமாணங்களில் நடைபெற்றுள்ளது.

I ஆனையிறவுத்தளம் மீதான முற்றுகைச் சண்டை.

II வெற்றிலைக்கேணி - புல்லாவெளி நேரடிச் சண்டை.

ஆனையிறவுத்தளம் மீது தொடுத்த முற்றுகைச் சண்டைக்கு நாம் பயன்படுத்திய போர் முறையும் அதை வென்றெடுக்க பயன்படுத்திய தந்திரோபாயங்களும் (TACTIES) வெற்றிலைக்கேணி - புல்லாவெளி சண்டையைவிட முற்றிலும் வேறுபட்டது.

ஆனையிறவுத்தளம் மீது நாங்கள் ஒரு தாக்குதற்போர் முறையை(offensive) பிரயோகித்தோம்.

வெற்றிலைக்கேணி- புல்லாவெளிச்சண்டையில் நாம் ஒரு தற்காப்புப் போர் முறையை (Deffensive) பயன்படுத்தினோம்.

இந்த இரண்டு போர் முறைகளும் வெவ்வேறான விளைவுகளைக் கொடுக்கக் கூடியவை என்பதுடன் வேறுபட்ட இலக்குகளையும் கொண்டவை.

14ம் திகதி மாலை (14-7-1991) வெற்றிலைக் கேணி வழியாக தரையிறங்கிய சிங்களப்படைகள் கடும் எதிர்ப்புகளுக்கு மத்தியில்முள்ளியான், புல்லாவெளி ஆனையிறவு நீரிணை வழியாக 23 நாட்கள் போராடி, பாரிய இழப்புகளைச் சந்தித்து "தலைக்குவந்தது தலைப்பாகையுடன் சென்றுவிட்டது" என்பது போல தரையிறக்கப்பட்ட படையினர் ஆனையிறவுத் தளத்தினுள் சென்றனர்.

இந்த ஆ.க.வெ. இராணுவ நடவடிக்கையின் பிரதிபலிப்பாக சர்வதேச இராணுவ - அரசியல் விமர்சகர்கள் மத்தியில் ஒருமித்த கருத்தொன்று உருவாகியுள்ளது.

அதாவது, புலிகள் ஒரு முழு அளவிலான மரபுவழி இராணுவத்தைப்போன்று செயற்படடிருக்கின்றார்கள் என்றும் இந்தச் சண்டையை அவதானிக்கும்போது இலங்கைத் தீவில் இரண்டு இராணுவங்கள் உள்ளதுபோல் தோன்றுகின்றது என்றும் கருத்து வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது.

பக்கச்சார்பற்ற கணிப்பின் வாயிலாக எழுந்த இராணுவரீதியான இக்கருத்தானது சர்வதேச சமூகத்தின் மத்தியில் ஒரு அரசியற்தாக்கத்தை உண்டுபண்ணும் தன்மை வாய்ந்தது என்பது வெளிப்படை.

அதாவது தமிழீழம்; ஒரு இறைமையுள்ள தனிநாடாக உலகில் மிளிரும் நிலையை நோக்கி தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டம் வளர்ந்து செல்கின்றது என்பதுவே அதுவாகும்

கைது செய்யப்பட்டிருந்தான். வெற்றிலைக்கேணி-புல்லாவெளி போர்முனையில் ஒரே சமயத்தில் எதிரி சந்தித்த மிகப்பெரிய இழப்பு இது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்த அதிரடியைத் தொடர்ந்து இராணுவத்தினது நகர்வு மந்தகதிக்கு சென்றுவிட்டது. இராணுவம் தனது போர்வீரர்களின் எண்ணிக்கையை பல்மடங்காக அதிகரித்தது. சேதமடைந்த அணிகளைப் போர்முனையிலிருந்து அப்புறப்படுத்தி அதற்குப் பதிலாக புதிய அணிகளை சண்டைக்களத்துக்குக் கொண்டுவந்தது. புலிகளிடமிருந்து வரும் எதிர்ப்புகளை தணிக்க அளவுக்கதிகமான வெடிமருந்துகளைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கியது.

22ம் திகதியிலிருந்து 27ம் திகதிவரை இராணுவத்தால் ஒரு பெரிய நகர்வை நடாத்த முடியாமலிருந்தது. 27ம்திகதி மீண்டுமொரு கவசவாகனத்தை அது இழந்திருந்தது. பின்னர் தனது படைபலத்தை சீராக்கிவிட்டு மீண்டும் 28ம் திகதி ஒரு படைநகர்வைச் செய்தது. அன்று காலை 9-00 மணிக்கு கவசவாகனங்கள் சகிதம் ஆனையிறவை நோக்கி நகரத்தொடங்கியது இந்தச் சண்டை பி.ப 5-30 வரை நீடித்தது. ஆனால் இராணுவத்தால் 500 யார் தூரம் வரைதான் முன்னேற முடிந்தது இப்போது புல்லாவெளிச் சந்திக்கு அருகில் அதாவது வாடியடியிலிருந்து சுமார் 600 யார் தூரத்தில் இராணுவம் நிலைகொண்டிருந்தது.

கடல் வழியாக துருப்புக்கள் இறக்கப்படுவதும், காயமடைந்த சிப்பாய்கள் மற்றும், சிதைந்த இராணுவ அணிகள் ஏற்றப்படுவதுமாக வெற்றிலைக்கேணி கடல் 24 மணிநேரமும் இராணுவப் படகுகளினால் நிறைந்து காணப்பட்டது.

29ம் திகதி பி.ப 1-00 மணிக்கு மீண்டும் சண்டை ஆரம்பமானது. அன்றைய தினம் எமது நிலைகளுக்குள்ளே கவசவாகனங்கள் புகுந்து தாக்கின. இந்தநிலை விக்கைகலப்பைப் போன்று சண்டை நடந்தது இந்தச் சண்டையில் இரண்டு "பவள்" கவசவாகனங்களை நாசமாக்கினோம். அதே சமயம் எமது அணிகளும் சில நூறு மீற்றர்கள் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டன.

முறியடிக்கப்பட்ட வாடியடிச் சந்தி நோக்கிய நகர்வு

30ம்திகதி இராணுவம் இரு முனைகளுக் கூடான நகர்வொன்றை செய்யமுயன்றது. வாடியடி சந்திப்பக்கமாக ஒரு முயற்சியும் ஆனையிறவு கடனீரேரிப்பக்கமாக மற்ற முயற்சியையும் செய்தது.

வாடியடி சந்தியை அடைந்துவிட்டால் அங்கிருந்து இயக்கச்சியூடாக இராணுவம் ஆனையிறவு செல்வது சுலபமாகிவிடும். எனவே வாடியடிச் சந்தியைப் பாதுகாப்பதற்கு எமது அணிகள் போராடின. சண்டை தீவிரமடைய எமது அணிகளுக்கு உதவியாக பல புலிவீரர்கள் வெட்ட வெளியையும் பொருட்படுத்தாது வாடியடிச் சந்திக்கு அனுப்பப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். சிலர் போகும் வழியிலேயே விமானக்குண்டு வீச்சுக்கோ, அல்லது எறிகணைத் தாக்குதலுக்கோ ஆளானார்கள்.

"காயமடைந்த, வீரமரணமடைந்த போராளிகளது இடத்தை நிரப்பி தொடர்ந்தும் போரிடுவதற்காக 30 அல்லது 50 போராளிகளைக் கொண்ட அணிகளை அவ்வப்போது சண்டை முனைக்கு அழைத்தோம்- ஆனால் குறித்த இவ் அணிகள் சண்டை முனைக்கு வரும் வழியிலேயே எறிகணைத் தாக்குதலால் அல்லது விமானக்குண்டுகளினால் 5 அல்லது 6 பேரை இழக்கின்றது. காயமடைந்த இவர்களை பாதுகாப்பான இடத்திற்கு சேர்ப்பித்து மருத்துவ வசதி செய்வதற்காக மேலும் 5 அல்லது 10 போராளிகள் தேவைப்படுகின்றனர். இந்த நிலையில் 30 போராளிகள் அனுப்பப்பட்ட குறித்த சண்டை முனைக்கு 15அல்லது 20 போராளிகள்தான் சென்றடைகின்றார்கள்.

இது தொடர்ந்தும் அம்முனையில் ஆள்பற்றாக்குறையையே ஏற்படுத்துகின்றது.

31ம் திகதி பெரிய அளவில் சண்டை நடைபெறவில்லை. பின்னர் மீண்டும், 1ம், 2ம் திகதிகளில் சண்டை தீவிரமடைந்தது. இராணுவம் தனது கவசவாகன பலத்தை நீரிணைப்பகுதியெங்கும் பயன்படுத்தியது. நீரிணை அருகால் நகர்ந்த துருப்புக்கள் எமது போராளிகளின்எதிர்ப்புக்களைச் சந்தித்தபடி ஆனையிறவு தளத்தின் ஒரு பகுதியாகிய தடைமுகாமை காவல் காத்துநிற்கும் எமது காவல் அரண்களுக்கு அருகில் வந்துவிட்டன. இப்போது இருமுனைகளிலிருந்தும் எமது அரண்கள். எறிகணைகளால் தாக்கப்பட்டன. முன்னேறி வந்த இராணுவம் ஒருபுறமும், ஆனையிறவுத்தளத்திலிருந்த இராணுவம் மறுபுறமுமாக தாக்குதலைத் தொடுத்தது.

படையினரின் தள நுழைவு

3ம் திகதி எமது காவல் அரண்களிலே கடும் சண்டை தொடங்கியது. அன்று காலை தொடங்கிய சண்டை மாலை வரை நீடித்தது.

எனவே அடுத்தநாள் 4ம் திகதி பி.ப 1-00மணியளவில் மீண்டும் சண்டை தொடங்கியது. இந்தச் சண்டை தடைமுகாமிலிருந்து ஆனையிறவு- இயக்கச்சி பிரதான பாதையில் சுமார் 1. கி.மீ தூரத்தை கைப்பற்றுவதையே நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது. அப்போது தான் அவர்களது வாகனங்களை ஆனையிறவு தளத்துக்குள் கொண்டுசெல்ல முடியும். அதன்படி அன்று மாலையே அந்தப்பாதையை கைப்பற்றிய இராணுவம் அங்கிருந்து ஆனையிறவுத் தளத்துடன் ஒரு இணைப்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டுவிட்டது.

இதேவேளை அன்றுவிடியற் காலை (5ம் திகதி அதிகாலை) புல்லாவெளியில் வைத்து இராணுவ தொடர்சங்கிலி மீது மீண்டும் ஒரு அதிரடித் தாக்குதலை நடாத்தினோம் இதில் 43 புலி வீரர்கள் வீரமரணமடைந்தார்கள். இத்தாக்குதல் நாம் எதிர்பார்த்த வெற்றியைத் தேடித்தரவில்லை. இத்துடன் வெற்றிலைக்கேணி- புல்லாவெளி நேரடிச் சண்டை தணிந்து விடுகின்றது.

இதன்பின்னர் தளத்தின் தென் பகுதியில் சண்டை தொடங்குகின்றது. நாம் முன்னரே கைப்பற்றிவைத்திருந்த உல்லாசவிடுதி முகாமை மீண்டும் கைப்பற்றும் நோக்குடன் சண்டை தீவிரமடைந்தது. 7ம் 8ம் திகதிகளில் உல்லாச விடுதி மீது ஒரு தீவிர தாக்குதலை இராணுவம் தொடுத்தது. பல இராணுவத்தினரை இழந்து 8ம் திகதி மாலை உல்லாச விடுதிமுகாமை மீளவும் இராணுவம் மேலும் ஒரு கிலோமீற்றர் தூரம் முன்னேறி கைப்பற்றிக் கொண்டது.

9ம் திகதியுடன் ஆனையிறவுச்சமர்முடிவுக்குவருகின்றது, அங்கேயே தனது நிலைகளை அமைத்து இச்செய்தி எழுதப்படும்வரை நிலைகொண்டிருக்கின்றது.

அதேசமயம் வெற்றிலைக் கேணிக் கடற்கரையிலிருந்து ஆனையிறவுத் தளம்வரை தொடர் சங்கிலிபோன்று நிலைகொண்டிருந்த இராணுவம் அத்தொடர் சங்கிலியை முழுமையாகவே எடுத்துவிட்டு வெற்றிலைக் கேணியில் ஒருபெரிய முகாமை அமைத்து வைத்திருக்கின்றது.

ஆ. க. வெ. இராணுவ நடவடிக்கையின்போது, பயன்படுத்தப்பட்ட விமான எதிர்ப்புத் துப்பாக்கி உருமறைப்புச் செய்யப்பட்ட நிலையில்

இருந்தும் புலிகளுக்கே உரித்தான உறுதியுடன் எமது அணிகள் சண்டையைத் தொடர்ந்தன. இச் சந்தர்ப்பத்தில் இப் பகுதியில் போரிட்டுக்கொண்டிருந்த எமது படையணி ஒன்றிற்குத் தலைமை தாங்கிப் போரிட தளபதி ஜெயம் நியமிக்கப் பட்டார்.

இப்பகுதியில் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்த பெண் போராளிகளுக்கு தலைமை வகித்த மகளிர்படையணியின் துணைத்தளபதி ராதா கூறினார்...

சண்டை முடியும் நாள்வரை இந்தச் சிக்கலை நாம் எதிர்கொண்டபடியே இருந்தோம் .....என தளபதி ராதா கூறினார்.

30ம் திகதியன்று சண்டை மாலைவரை தீவிரமாக நடந்தது. வாடியடிச் சந்தியை நோக்கி முன்னேற முயன்ற இராணுவ அணிகள் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டன. ஆனால் கடனீரேரிப் பக்கமாக முன்னே செல்ல முயன்ற அணிகள் சிலநூறு யார் தூரம் முன்னேறிச் சென்றுவிட்டன.

இராணுவம் சில மணி நேரத்துள் தளத்துக்குள் சென்றுவிடும் என்று தெரிந்திருந்தும் இறுதிவரை எமது போராளிகள் சளைக்காது போரிட்டனர். இது எதிரியைப்பிரமிப்படையச் செய்திருக்கும்.

3ம் திகதி மாலை தடைமுகாமின் பின்பகுதியூடாக ஒருபகுதி இராணுவம் ஆனையிறவுத் தளத்தினுள் புகுந்து கொண்டது. இராணுவம் உள் நுழைந்த நீரிணைவழியாக வாகனங்கள் உட்செல்ல முடியாது.

ஆ. க. வெ. இராணுவ...

(1 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இச்சண்டையில் 567 புலிகள் வீரமரணமடைந்துள்ளனர்.

10-07-1991 அதிகாலை தொடக்கம் 09-08-91 மாலை வரை ஆனையிறவுப்பகுதிகளில் நடந்த கடும் சமர் வரலாற்று முக்கியத்துவம் பெற்றுவிட்டது.

பாரிய முன்னேற்பாடுகளுடனும், அதிநவீன இராணுவ சாதனங்கள் சகிதமும் இருபகுதிப் படைகளும் மோதிக் கொண்டன. 2000ற்கும் மேற்பட்ட புலிவீரர்கள் உட்பட ஏறக்குறைய 10,000 போர் வீரர்கள் இச்சமரில் பங்கேற்றுள்ளனர்.

31 நாட்கள் நடந்த இச் சமரில் இருபகுதிப் படையிலுமாக ஏறக்குறைய 1000 பேர் உயிரிழந்துள்ளனர், 2500 ற்கும் மேற்பட்டோர் காயங்களுக்குள்ளாகியுள்ளனர்.

இந்த ஆ.க.வெ. இராணுவ நடவடிக்கை இரண்டு வெவ்வேறு இராணுவ பரிமாணங்களில் நடைபெற்றுள்ளது.

I ஆனையிறவுத்தளம் மீதான முற்றுகைச் சண்டை.

II வெற்றிலைக்கேணி - புல்லாவெளி நேரடிச் சண்டை.

ஆனையிறவுத்தளம் மீது தொடுத்த முற்றுகைச் சண்டைக்கு நாம் பயன்படுத்திய போர் முறையும் அதை வென்றெடுக்க பயன்படுத்திய தந்திரோபாயங்களும் (TACTIES) வெற்றிலைக்கேணி - புல்லாவெளி சண்டையைவிட முற்றிலும் வேறுபட்டது.

ஆனையிறவுத்தளம் மீது நாங்கள் ஒரு தாக்குதற்போர் முறையை(offensive) பிரயோகித்தோம்.

வெற்றிலைக்கேணி- புல்லாவெளிச்சண்டையில் நாம் ஒரு தற்காப்புப் போர் முறையை (Deffensive) பயன்படுத்தினோம்.

இந்த இரண்டு போர் முறைகளும் வெவ்வேறான விளைவுகளைக் கொடுக்கக் கூடியவை என்பதுடன் வேறுபட்ட இலக்குகளையும் கொண்டவை.

14ம் திகதி மாலை (14-7-1991) வெற்றிலைக் கேணி வழியாக தரையிறங்கிய சிங்களப்படைகள் கடும் எதிர்ப்புகளுக்கு மத்தியில்முன்னியான், புல்லாவெளி ஆனையிறவு நீரிணை வழியாக 23 நாட்கள் போராடி, பாரிய இழப்புகளைச் சந்தித்து "தலைக்குவந்தது தலைப்பாகையுடன் சென்றுவிட்டது" என்பது போல தரையிறக்கப்பட்ட படையினர் ஆனையிறவுத் தளத்தினுள் சென்றனர்.

இந்த ஆ.க.வெ. இராணுவ நடவடிக்கையின் பிரதிபலிப்பாக சர்வதேச இராணுவ - அரசியல் விமர்சகர்கள் மத்தியில் ஒருமித்த கருத்தொன்று உருவாகியுள்ளது.

அதாவது, புலிகள் ஒரு முழு அளவிலான மரபுவழி இராணுவத்தைப்போன்று செயற்படடிருக்கின்றார்கள் என்றும் இந்தச் சண்டையை அவதானிக்கும்போது இலங்கைத் தீவில் இரண்டு இராணுவங்கள் உள்ளதுபோல் தோன்றுகின்றது என்றும் கருத்து வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது.

பக்கச்சார்பற்ற கணிப்பின் வாயிலாக எழுந்த இராணுவரீதியான இக்கருத்தானது சர்வதேச சமூகத்தின் மத்தியில் ஒரு அரசியற்தாக்கத்தை உண்டுபண்ணும் தன்மை வாய்ந்தது என்பது வெளிப்படை.

அதாவது தமிழீழம்; ஒரு இறைமையுள்ள தனிநாடாக உலகில் மிளிரும் நிலையை நோக்கி தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டம் வளர்ந்து செல்கின்றது என்பதுவே அதுவாகும்